

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีผู้ใช้กันอย่างกว้างขวาง เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติต่าง ๆ เพราะชนชาติทั้งหลายต่างมีภาษาเป็นของตัวเองที่แตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ตามชนชาติต่าง ๆ สามารถติดต่อกันเข้าใจได้โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ (ดวงเดือน แสงชัย 2531 : 1) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมยกย่อง และทวีความสำคัญยิ่งเป็นลำดับมาในสังคมไทย ทั้งนี้เพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศต่าง ๆ ในด้านการเมือง การทหาร การทูต ธุรกิจ การค้าขาย (กมล เกฬิจิตร 2524 : คำนำ) สำหรับด้านการศึกษาภาษาอังกฤษเปรียบเสมือนหนึ่งเป็นกุญแจสำคัญ โดยเฉพาะระดับอุดมศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพราะเหตุที่ารภาษาไทยมีไม่เพียงพอ ฉะนั้นใครรู้ภาษาอังกฤษย่อมเป็นเครื่องมือที่ดีในการศึกษาค้นคว้า (สุโร พงษ์ทองเจริญ 2526 : 1 ; อัญชลี แจ่มเจริญ และคณะ 2526 : 1)

นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังมีความสำคัญ และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนไทยอีกมากมาย โอกาสที่จะได้พบเห็นภาษาอังกฤษย่อมมีอยู่เสมอ ๆ เช่นป้ายสลากรที่ติดอยู่ข้างขูดยารักษาโรค อาหาร เครื่องใช้ ชื่อกีฬาต่าง ๆ ที่เรานำมาใช้ทับศัพท์ เช่น คำว่า ฟุตบอล เทนนิส บาสเกตบอล เป็นต้น ซึ่งภาษาอังกฤษได้แทรกซึมอยู่กับความเป็นอยู่ของคนไทยจนไม่รู้สึกรู้ตัว (พิตรวัลย์ โกวิทวที 2531 : 1)

เนื่องจากประเทศไทยได้มีการสอนภาษาอังกฤษมานานแล้ว โดยกระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุเข้าเป็นรายวิชาหนึ่งในหลักสูตร ให้นักเรียนทุกคนเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ขึ้นไป แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้ผลไม่คุ้มค่ากับการลงทุน (มาลินี จันทวิมล 2521 : 94) ซึ่ง

สอดคล้องกับ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520 : 1) ได้กล่าวถึงผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยว่าแม้จะมีการสอนภาษาอังกฤษมานานแล้ว ผลที่ได้รับคือภายหลังที่นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษมา 6 ปี นักเรียนส่วนมากฟังภาษาอังกฤษเกือบจะไม่รู้เรื่อง พูดภาษาอังกฤษได้น้อย หรือพูดไม่ได้เลย ความสามารถในการอ่านและทำความเข้าใจเนื้อความที่อ่านได้ฉับพลันทันทียังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ วัสดุที่น้อยและไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องพอควรแก่ระดับชั้น นับว่าเป็นการสิ้นเปลืองเวลาไปโดยไม่คุ้มค่า

เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา มีปัญหาหลายประการที่ไม่อาจแก้ไขได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคุณภาพของครูผู้สอน ดังนั้นเมื่อมีพระบรมราชโองการประเทศใช้แผนการศึกษา พ.ศ. 2520 เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2530 และกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษาปีการศึกษา 2521 เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2520 ในหลักสูตรฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้มีการสอนวิชาต่างประเทศเลย จึงก่อให้เกิดปฏิกิริยาต่อต้านจากสื่อมวลชนโดยเฉพาะผู้ปกครองพากันเรียกร้องอย่างมาก ให้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาต่อไปในที่สุดกระทรวงศึกษาธิการก็ต้องยอมตาม โดยได้ประกาศให้ภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 เป็นวิชาเลือก และได้ร่างหลักสูตรภาษาอังกฤษขึ้นมา (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2525 : 26-30) ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนมีความรู้ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ทางภาษาเป็นพื้นฐานแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : 1)

ในการร่างหลักสูตรภาษาอังกฤษขึ้นมาใหม่นี้จากการวิเคราะห์ถึงสาเหตุต่าง ๆ เพื่อแก้ไขให้การสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษามีประสิทธิภาพ และเพื่อคล้อยตามหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันหรือนำไปประกอบอาชีพ (functional English) และเป็นหลักสูตรที่จบในตัวเอง (terminal course) ไม่หวังที่จะให้ประสบการณ์ที่ได้ในระดับนี้เป็นบันไดขั้นต้น เพื่อก้าวต่อไปสู่ระดับมัธยม เช่นหลักสูตร ประโยคประถมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2503 (สุนทร อมรวิวัฒน์ 2519 :

11-15) ดังนั้นหลักสูตรภาษาอังกฤษฉบับนี้จึงเน้นในเรื่องการให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร (Communicative competency) ให้มากขึ้น นอกเหนือไปจากความเข้าใจโครงสร้างของภาษา (structure) ไม่เน้นการท่องจำ แต่เน้นความเข้าใจ และนำไปใช้ได้ นอกจากนี้ได้มีการเพิ่มการสอนให้ใช้พจนานุกรมด้วย โดยต้องการให้นักเรียนรู้จักที่จะค้นหาความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ เองโดยไม่ต้องรอพึ่งแต่ครูอย่างเดียว (ปานตา ใช้เทียมวงศ์ ใน แรมสมร อยู่สภาพร เลขา ปิยะอัจฉริยะ และ ไสภาพรรณ ชยสมบัติ, บรรณาธิการ 2524 : 75)

เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร คณะกรรมการร่างหลักสูตรและสื่อการเรียนจึงได้เขียนหนังสือชุด English Is Fun โดยใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ยึดผู้เรียนและกิจกรรมเป็นศูนย์กลางในการสอนและถือหลักการใหญ่ ๆ ดังนี้

1. เน้นการฝึกให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างแท้จริงทั้งในการฟัง พูด อ่าน และเขียน และสร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน
2. ในการสอนนั้นนักเรียนมีบทบาทสำคัญที่สุด นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อฝึกและใช้ภาษาอย่างเต็มที่ ครูมีหน้าที่ในการจัดกลุ่มและป้อนงานให้แต่ละกลุ่มทำ
3. การเรียนการสอนดำเนินไป โดยอาศัยกิจกรรมเป็นสื่อในการเรียน นักเรียนฝึกใช้ภาษาเพื่อสอบถามเรื่องราวที่ต้องการทราบเพื่อแสดงความคิดเห็นในสถานการณ์ต่าง ๆ ครูมีบทบาทในฐานะเป็นผู้จัดกิจกรรม ผู้ให้คำอธิบายว่ากิจกรรมนั้น ๆ นักเรียนจะต้องทำอะไรบ้างและเป็นผู้แนะในการฝึกภาษา
4. ความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน แสดงได้ด้วยการที่นักเรียนเข้าใจความหมายของภาษา และสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ได้อย่างทันท่วงที มิใช่แต่เพียงสามารถตอบคำถามในข้อสอบได้อย่างถูกต้องเท่านั้น (กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : 15)

อย่างไรก็ตามเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละครั้งนั้นจะต้องมีการปรับปรุงทั้งระบบ มิใช่จะปรับปรุงเพียงบางส่วน โดยเฉพาะครูผู้สอนจะต้องได้รับการอบรมทั้งในด้านวิธสอน และทำเอกสารประกอบ

การสอน มิฉะนั้นไม่ว่าหลักสูตรจะดีเพียงใดหากครูผู้สอนไม่ได้พัฒนาไปพร้อม ๆ กัน จะทำให้หลักสูตรนั้น ๆ ไม่เกิดสัมฤทธิ์ผล (รายงานการสัมมนาที่เกี่ยวกับเป้าประสงค์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศอ้างอิงใน เตือนใจ แก้วโอกาส 2530 : 284) เพราะในกระบวนการเรียนการสอนนั้นครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ และมีอิทธิพลมากที่สุด เพราะครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักเรียนเลียนแบบทั้งในการพูด การอ่านและการเขียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนนักเรียนในระยะเริ่มเรียน (อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล 2521 : 56) ดังนั้นครูต้องเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดีและเหมาะสม ครูจำเป็นต้องเรียนรู้หลักภาษาศาสตร์ วิธีสอน ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ นอกเหนือจากความรู้ความสามารถในภาษาต่างประเทศที่สอน เพื่อช่วยให้ครูได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นผลให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาให้เกิดสัมฤทธิ์ผลได้ในที่สุด (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2520:3)

ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญของครู ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวมาแล้ว กระทรวงศึกษาโดยสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ จึงได้กำหนดเกณฑ์สำหรับโรงเรียนพิจารณาเลือกเปิดสอนภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. โรงเรียนเป็นผู้เลือก โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ ครูจะต้องมีคุณสมบัติ

1.1 เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก หรือวิชาโทในระดับปริญญา หรืออนุปริญญา หรือ

1.2 มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 1 ปีและผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 หรือ

1.3 สนใจในการสอนภาษาอังกฤษ และผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2521

2. โรงเรียนจะต้องมีความสามารถในการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ตามที่ได้ระบุไว้ในคู่มือครู เช่น บัตรคำ บัตรภาพ ฯลฯ

3. โรงเรียนจะต้องมีเวลาเรียนสำหรับภาษาอังกฤษ 200 ชั่วโมงใน 1 ปีตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการที่ วก.154/2523 ลงวันที่ 2 เมษายน

2523 เรื่องเพิ่มวิชาในหลักสูตรประถมศึกษา 2521 โดยจัดตารางเรียนวันละไม่เกิน 1 ชั่วโมง

แม้ว่าจะมีเกณฑ์สำหรับโรงเรียนในการเลือกสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในด้านตัวครูปรากฏว่าโรงเรียนต่าง ๆ ได้พยายามหาวิธีการเพื่อเปิดสอนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการอบรมหลักสูตร และการสอนภาษาอังกฤษขึ้นในระยะเวลาอันสั้น จัดหาสื่อการเรียนตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร แต่อย่างไรก็ตามปัญหาด้านบุคลากรในส่วนที่เป็นครูผู้สอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสอนก็หาได้หมดไปไม่ เพราะครูยังขาดความรู้และทักษะในการสอนอยู่มาก (กานดา จรดล 2529:4)

นอกจากนี้ เขาวรัตน์ เหล่าสินชัย (2520 : 62) กล่าวถึงปัญหาของการสอนภาษาอังกฤษด้านตัวครูว่า ครูสอนไม่ถูกต้องตามหลักการสอน ทำให้นักเรียนขาดความสนใจ มองไม่เห็นประโยชน์ในการเรียน ครูไม่มีความรู้ ขาดความชำนาญ สอนผิด ๆ ถูก ๆ เพราะได้รับการอบรมหรือถ่ายทอดมาผิด ๆ ถูก ๆ นั้นเอง นอกจากนี้แล้ววิธีสอนของครูยังขัดกับหลักภาษาศาสตร์นั้นคือ มิได้ให้การเรียนการสอนเป็นไปตามธรรมชาติ อันได้แก่ สอนทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ครูส่วนใหญ่สอนกันแต่อ่าน เขียน และแปล ไม่ได้มีการสอนพูด (อุทัย ภิรมย์รินและเพ็ญศรี รังสิยากุล 2521 : 40) และปัญหาอีกประการหนึ่งคือ ครูขาดความรู้ด้านเนื้อหาวิชาและเทคนิคการสอน เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่เด็กตามทฤษฎีแล้ว ควรจะให้ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก หรือผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนภาษาอังกฤษเท่านั้นสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นการวางรากฐานขั้นต้น แต่ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมักจะใช้ครูที่มีอยู่ ซึ่งมีพื้นความรู้ไม่เพียงพอที่จะทำการสอนให้ได้ผล อาจกล่าวได้ว่า ครูทำการสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ขาดการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ ดังเช่น สุโร พงษ์ทองเจริญ (2525 : 26) ได้กล่าวถึงปัญหาการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาไว้ว่า สืบเนื่องมาจากหน่วยงานการประถมศึกษา ยังไม่สามารถบรรจุผู้ที่ได้รับการอบรมหรือสำเร็จการศึกษา วิชาเอกภาษาอังกฤษโดยตรงมาสอนภาษาอังกฤษได้ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับนี้ จึงมาจากผู้สำเร็จวิชาเอกนานาชนิด จึงทำให้เกิด

ปัญหาด้านวิธีสอน เพราะครูขาดความรู้ในกลวิธีการสอน รวมทั้งขาดความแม่นยำในเนื้อหาวิชาด้วย

จากที่กล่าวมาทั้งหมดแสดงให้เห็นความสำคัญของครูที่มีผลต่อการนำหลักสูตรไปใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2521 ได้ยึดแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communitive Approach) โดยเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายมากกว่าเน้นไวยากรณ์ ซึ่งจะต้องฝึกฝนทักษะทั้ง 4 ด้านคือ ฟัง พูด อ่านและเขียนเป็นสำคัญ ถ้าหากครูผู้สอนมีความรู้ ความสามารถด้านทักษะดังกล่าว รวมทั้งมีความรู้ในเนื้อหาหลักสูตร และเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีแล้ว การสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจะประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และจากการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยพบว่า ยังไม่มีงานวิจัยชิ้นใดที่ศึกษาด้านการใช้เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา หลังจากที่โรงเรียนได้เลือกสอนภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ และโดยเฉพาะในจังหวัดอุดรธานี ซึ่งมีอัตราการเลือกสอนภาษาอังกฤษค่อนข้างสูง กล่าวคือ จากโรงเรียนประถมศึกษาที่สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานีจำนวนทั้งสิ้น 1,152 โรงเรียน มีโรงเรียนที่เลือกเปิดสอนภาษาอังกฤษจำนวน 1,139 โรงเรียน (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี 2532 : อัดสำเนา) แต่ปรากฏว่าโรงเรียนจำนวนมากยังไม่พร้อมด้านบุคคลากร คือ ครูผู้สอนส่วนมากไม่ได้จบวิชาเอกหรือวิชาโทมา และไม่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษมาก่อน ถึงแม้ว่าครูจะผ่านการอบรมวิธีการสอนภาษาอังกฤษมาบางส่วนหนึ่ง แต่มีครูเป็นส่วนมากในปัจจุบันที่ไม่เคยผ่านการอบรมการใช้หลักสูตรและวิธีสอนก่อนมาทำการสอน ดังกล่าวมาแล้วครูเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ซึ่งเป็นผู้วางรากฐานภาษาอังกฤษขั้นต้นให้แก่นักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้อง ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นแนวการสอนตามหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ที่โรงเรียนกำลังใช้อยู่ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนและส่งเสริมให้การเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานีให้ดียิ่ง ๆ
ขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเทคนิคในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้มุ่งศึกษาเทคนิคในการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของครูทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน
2. เทคนิคการสอนในการวิจัยนี้ยึดตามแนวการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในคู่มือครู English Is Fun Book I-IV ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
3. ตัวอย่างประชากร คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยนี้ใช้ข้อมูลจากคำตอบในแบบสอบถาม ซึ่งถามครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ผู้วิจัยถือว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนตอบตรงกับสภาพความเป็นจริง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

เทคนิคการสอน หมายถึง วิธีการและกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่ครูนำมาใช้ฝึกนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในวิชาภาษาอังกฤษทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหมายถึง แนวการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกภาษา และสามารถใช้ภาษาเพื่อติดต่อสื่อสาร ตามสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลอง ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

เทคนิคในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง วิธีการและ กิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ และที่ปรากฏในคู่มือครู English Is Fun Book I-IV หรือครูนำมาฝึกให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ติดต่อสื่อสาร ในสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ทั้งในทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

ครู หมายถึง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ปีการศึกษา 2533 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานเกี่ยวกับเทคนิค และวิธีการสอนภาษาอังกฤษ การสอนภาษาอังกฤษแบบต่าง ๆ หลักสูตรการสอน ภาษาอังกฤษ ปัญหาของการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ จากหนังสือเอกสาร วารสาร และงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

2. ประชากรและตัวอย่างประชากร

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ปีการศึกษา 2533 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี

2.2 ตัวอย่างประชากร

การเลือกตัวอย่างประชากร มีดังนี้

2.2.1 เลือกอำเภอที่จะศึกษาโดยวิธีสุ่มแบบธรรมดาใช้อัตราส่วน 1:3 จากอำเภอทั้งหมด 21 อำเภอในจังหวัดอุดรธานี คัดเลือกได้ 7 อำเภอ

2.2.2 เลือกกลุ่มโรงเรียน จากอำเภอที่สุ่มตัวอย่างได้ในข้อ

2.2.1 โดยวิธีสุ่มแบบธรรมดา ใช้อัตราส่วน ร้อยละ 50 ของโรงเรียนในแต่ละอำเภอ คัดเลือกทั้งหมด 39 กลุ่ม

2.2.3 เลือกโรงเรียนจากกลุ่มโรงเรียนโดยสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดาตามอัตราส่วน ร้อยละ 50 จากเกณฑ์การจัดตั้งกลุ่มโรงเรียนในระเบียบของคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ว่าด้วยกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา

พ.ศ. 2523 (กระทรวงศึกษาธิการ 2523) ซึ่งเกณฑ์กำหนดกลุ่มโรงเรียนในแต่ละกลุ่มมี 7 โรงเรียน คัดเลือกได้โรงเรียนทั้งหมด 156 โรงเรียน

2.2.4 เลือกครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงคือ ใช้ครูสอนภาษาอังกฤษทุกคนจากโรงเรียนทั้งหมดที่สุ่มตัวอย่างได้ในข้อ 2.2.3 ได้ตัวอย่างประชากร จำนวน 226 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเพื่อศึกษาเทคนิคในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู

3.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน ตรวจสอบและแก้ไขแล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับครูสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 จำนวน 10 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร แล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยได้นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังผู้อำนวยการประถมศึกษา จังหวัดอุดรธานี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหัวหน้าการประถมศึกษา และผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร

4.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 226 ฉบับไปแจกและรับคืนด้วยตนเองจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 226 คน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้ค่าสถิติคือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

5.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของครูผู้ตอบแบบสอบถาม และสภาพการเตรียมการสอน นำมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการสอน ฟัง และพูด อ่าน เขียน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยกำหนดค่าน้ำหนักไว้ 5 ระดับ ดังนี้

- 4 หมายความว่า ได้ปฏิบัติการสอนโดยใช้เทคนิคนั้น ๆ มาก
- 3 หมายความว่า ได้ปฏิบัติการสอนโดยใช้เทคนิคนั้น ๆ ปานกลาง
- 2 หมายความว่า ได้ปฏิบัติการสอนโดยใช้เทคนิคนั้น ๆ น้อย
- 1 หมายความว่า ได้ปฏิบัติการสอนโดยใช้เทคนิคนั้น ๆ น้อยที่สุด
- 0 หมายความว่า ไม่ปฏิบัติการสอนโดยใช้เทคนิคนั้น ๆ

จากการกำหนดค่าคะแนนดังกล่าว วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อและส่วนรอบ ส่วนาผลที่ได้มาแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย ตามเกณฑ์ดังนี้

- 3.51 - 4.00 หมายความว่า ครูใช้เทคนิคการสอนนั้น ๆ มาก
- 2.51 - 3.50 หมายความว่า ครูใช้เทคนิคการสอนนั้น ๆ ปานกลาง
- 1.51 - 2.50 หมายความว่า ครูใช้เทคนิคการสอนนั้น ๆ น้อย
- 0.51 - 1.50 หมายความว่า ครูใช้เทคนิคการสอนนั้น ๆ น้อยที่สุด
- 0.00 - 0.50 หมายความว่า ครูไม่เคยใช้เทคนิคการสอนนั้น ๆ เลย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางช่วยให้ผู้บริหาร และครู พิจารณาในการปรับปรุงการ-เรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางให้ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง พิจารณาการเลือกเปิดสอนวิชาในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ